

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 640/2014,**11. märts 2014,****millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008,⁽¹⁾ eriti selle artikli 63 lõiget 4, artikli 64 lõiget 6, artikli 72 lõiget 5, artiklit 76, artikli 77 lõiget 7, artikli 93 lõiget 4, artikli 101 lõiget 1 ja artiklit 120,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1306/2013 on tunnistatud kehtetuks ja asendatud muu hulgas nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005⁽²⁾. Määrusega (EL) nr 1306/2013 on komisjoni volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada süsteemi sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleb nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. Kõnealuste õigusaktidega tuleks eelkõige asendada komisjoni määruses (EÜ) nr 1122/2009⁽³⁾ sätestatud eeskirjad.
- (2) Eelkõige tuleks kehtestada eeskirjad, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 teatavaid vähem olulisi osi, mis on seotud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) toimimisega, toetuse- ja maksetoetluste esitamise tähtaegadega, alusetult makstud toetuse osalise või täieliku tühistamise või alusetult makstud toetuse andmisest osaliselt või täielikult keeldumise tingimustega ning halduskaristuste määramisega juhul, kui ei täideta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1307/2013⁽⁴⁾ kehtestatud kavade kohase toetuse saamise tingimusi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽⁵⁾ kohaste maaelu arengu meetmete kohase toetuse saamise tingimusi, samuti tuleks kehtestada eeskirjad püsirohumaade säilitamise kohta ja nõuetele vastavuse kohustustega seotud halduskaristuste arvutamise kohta.
- (3) Ühtse süsteemi ühetaolise rakendamise tagamiseks on lisaks määruses (EL) nr 1305/2013 ja määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud mõistetele vaja täiendavaid mõisted. Samuti on vaja kindlaks määrata teatavad nõuetele vastavuse eeskirjade puhul kasutatavad vasted.
- (4) Halduskaristuste kohaldamine ning toetuse andmisest keeldumine või toetuse tühistamine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega, ei tohiks takistada liikmesriike kohaldamast siseriiklike kriminaalkaristusi, kui liikmesriigi õigusega on nii ette nähtud.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005, 21. juuni 2005, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, 11.8.2005, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1122/2009, 30. november 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetus-kavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 65).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetus-kavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

- (5) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 2 punktis 2 on määratletud teatavad juhud, mida liikmesriigid käsitlevad vääramatult ja erandlike asjaoludena. Tuleks kehtestada täiendavad eeskirjad, mis võimaldavad liikmesriikidel otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavusega seoses käsitleda teatavaid juhte vääramatult ja erandlike asjaoludena. Samuti tuleks kindlaks määrata ajavahemik, mille jooksul peab toetusesaaja sellistest juhtudest teatama.
- (6) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohase liikmesriikides kasutatava põldude identifitseerimise süsteemi jaoks on samuti vaja täiendavaid eeskirju. Kõnealuse sätte kohaselt tuleb kasutada arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi (GIS) meetodeid. Oleks vaja selgitada, millistele põhinõuetele ja kvaliteedieesmärkidele peab süsteem vastama ning milline konkreetne teave peaks tõhusa haldusliku riskikontrolli tagamiseks olema geograafilise informatsiooni süsteemis kättesaadav. Selleks et välistada toetuskõlbmatud maastikuelemendid ja maa-alad, tuleks põldude identifitseerimise süsteemi korrapäraselt ajakohastada. Süsteemi stabiilsuse tagamiseks tuleks liikmesriikidele tagada siiski võimalus teha maksimaalse toetuskõlbliku pindala suhtes väikesi muudatusi, kui fototõlgendus on näiteks võrdlusmaatükkide piirjoonte ja seisundi poolest ebaselge.
- (7) Selleks et liikmesriigid saaksid ennetavalt kindlaks teha süsteemi võimalikud puudused ning võtta vajaduse korral parandusmeetmeid, tuleks põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti hinnata igal aastal.
- (8) Selleks et tagada määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotisega ette nähtud põhitoeuskava ja seonduvate toetuste nõuetekohane rakendamine, peaksid liikmesriigid looma toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi, millega tagatakse toetusõiguste jälgitavus ja võimaldatakse riskikontrollida nii põhitoeuskava jaoks deklareeritud pindala ja igale põllumajandustootjale eraldatud toetusõigusi kui ka eri toetusõigusi.
- (9) Tõhusa kontrolli võimaldamiseks ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate toetusetaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid kehtestama ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud toetusetaotluste esitavate põllumajandustootjate jaoks ühtse registreerimissüsteemi.
- (10) Kogemused on näidanud, et põldude teatavaid maastikuelemente, eelkõige hekke, kraave ja kiviaedu, tuleks pindalapõhiste otsetoetuste puhul käsitleda toetuskõlbliku maa osana. Tuleks kindlaks määrata põllu maastikuelementide aktsepteeritav laius. Konkreetseid keskkonnavajadusi silmas pidades on asjakohane võimaldada liikmesriikidel olla arvestatavate saagikuse piirmääradega seoses mõnevõrra paindlik, kui põllumajanduskultuuridele antud varasemate pindalatoetustega seoses kehtestati piirkondliku saagikuse piirmäärad. Kui seda võimalust ei kohaldata, peaks liikmesriikidel siiski olema lubatud kohaldada hajutatud maastikuelementide ja puudega püsirohuma suhtes teistsugust meetodit.
- (11) Arvestades maastikuelementide tähtsust säästva põllumajanduse seisukohalt, tuleks kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitleda toetuskõlblikuna.
- (12) Selliste põldude puhul, mida kasutatakse kas põllumaana või püsirohumaana ja millel kasvavad puud, tuleks kehtestada tingimused puude olemasolu ja nende mõju kohta niisuguste alade toetuskõlblikkusele. Õiguskindluse huvides tuleks kehtestada puude maksimaalne kasvutihedus, mille määravad kindlaks liikmesriigid, lähtudes traditsioonilistest taimekasvatustavastest, loodusoludest ja keskkonnakaitsest.
- (13) Otsetoetuste süsteemi lihtsustamise, jälgitavuse ja kontrollitavuse huvides peaks liikmesriikidel olema lubatud kohaldada proportsionaalset süsteemi, et määrata kindlaks üksikute toetuskõlbmatute elementidega, nt maastikuelementide (v.a maastikuelemendid, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid) ja puudega püsirohuma toetuskõlbliku pindala. Iga võrdlusmaatüki toetuskõlbliku pindala määratakse vastavalt eelnevalt kehtestatud piirmääradele, mida kohaldatakse homogeensete maakattetüüpide suhtes. Üksikuid elemente, mis moodustavad teatava protsendi võrdlusmaatükist, võib käsitleda toetuskõlbliku pindala osana. Seetõttu tuleks sätestada, et esimese kategooria puhul, mis esindab toetuskõlbmatu pindala väikseimat osa, ei pea üksikute elementide all olevat ala maha arvama.

- (14) Tuleks kehtestada eeskirjad juhuks, kui taotluste, nõuete, dokumentide või muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev.
- (15) Toetuse- ja maksetaotluste ning muude deklaratsioonide esitamise, pindalatoetusetaotluste või maksetaotluste muudatuste esitamise ja mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise tähtaegadest kinnipidamine on möödapääsmatu selleks, et liikmesriikide asutused saaksid kavandada ja teostada tõhusalt kontrolli toetuse- ja maksetaotluste või muude dokumentide õigsuse üle. Seepärast tuleks kehtestada eeskirjad tähtaegade kohta, mille jooksul käsitatakse hilinenud taotlust vastuvõetuna. Selleks et innustada toetusesaajaid tähtaegadest kinni pidama, tuleks teabe hilise esitamise korral kohaldada hoiatavat vähendamist, välja arvatud juhul, kui hilinemise põhjuseks on vääramatud jõud või erandlikud asjaolud.
- (16) Selleks et liikmesriigid saaksid toetusõigusi kehtestada õigel ajal, on oluline, et toetusesaajad esitaksid jaotatavate toetusõiguste taotlused või vajaduse korral toetusõiguste väärtuse suurendamise taotlused õigel ajal. Kõnealuste taotluste hilisem esitamine peaks seetõttu olema lubatud üksnes sama lisatähtaja jooksul, mis antakse mis tahes hilinenud toetusetaotluste esitamiseks. Samuti tuleks kohaldada hoiatavat vähendamist, kui hilinemise põhjuseks ei ole vääramatud jõud ega erandlikud asjaolud.
- (17) Nende toetusesaajate suhtes, kes mis tahes ajal teatavad liikmesriigi pädevatele asutustele ebaõigetest toetuse- või maksetaotlustest, ei tohiks halduskaristusi kohaldada nõuete rikkumise põhjusest olenemata, v.a juhul, kui toetusesaajale on teatatud päeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli või kui see asutus on toetusesaajale juba teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõuete rikkumisest.
- (18) Tuleks kehtestada täiendavad eeskirjad pindalatoetuskavade ja -meetmete arvutamise aluse ning loomatoetuste kavade alusel esitatud loomapidamistoetuse taotlustel põhineva liikmesriigi jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhineva maaelu arengu toetuse arvutamise aluse kohta.
- (19) Halduskaristuste kehtestamisel tuleks võtta arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning vääramatud jõu esinemisega seotud eriprobleeme ja erandlikke asjaolusid. Halduskaristused peaksid sõltuma nõuete rikkumise raskusastmest ja ulatuma ühe või mitme pindalatoetuskava või -meetme raames toetuse saajate hulgast teatavaks ajaks täieliku väljaarvamiseni. Arvesse tuleks võtta eri toetuskavade või -meetmete eripära seoses toetuskõlblikkuse kriteeriumide, kohustuste või võimalusega, et toetusesaaja ei pruugi deklareerida kogu pindala, et kunstlikult tekitada olukord, et ta vabastatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusest. Käesoleva määruse alusel kohaldatavad halduskaristused peaksid olema piisavalt hoiatavad, et vältida tahtlikku nõuete rikkumist.
- (20) Selleks et liikmesriigid saaksid teostada tõhusat kontrolli, eelkõige nõuetele vastavuse kohustuste täitmise üle, on vaja ette näha toetusesaajate kohustus deklareerida kõik nende käsutuses olevad maa-alad, olenemata sellest, kas nad taotleavad toetust vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktile a või mitte.
- (21) Toetuskõlblike maa-alade kindlaksmääramiseks ja kohaldatavate vähendamiste arvutamiseks on vaja kindlaks määrata ühe ja sama põllumajanduskultuuri all olevad alad. Kui maa-ala on deklareeritud toetuse saamiseks rohkem kui ühe toetuskava või -meetme alusel, tuleks seda ala arvesse võtta mitu korda. Keskkonnasäästlikumaks muutmise seoses on siiski vaja kindlaks määrata põllumajanduskultuuride eri rühmad.
- (22) Toetuse maksmiseks põhitoetuskava alusel peab toetusõiguste ja toetuskõlblike hektarite arv olema sama-väärne. Selle kava puhul on seega asjakohane ette näha, et kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindala erinevad, võetakse toetuse arvutamisel aluseks väiksem suurus. Selleks et arvutus ei põhineks olematutel õigustel, tuleks ette näha, et arvutustes kasutatav toetusõiguste arv ei tohi ületada toetusesaaja toetusõiguste arvu.

- (23) Pindalatoetusetaotluste ja/või maksetaotluste puhul mõjutab nõuete rikkumine tavaliselt maa-alade mingeid osi. Seetõttu saab ühe põllu üledeklareerimist tasaarvestada teiste sama põllumajanduskultuuri rühma põldude osalise deklareerimata jätmisega. Teatava hälbe ulatuses tuleks ette näha, et halduskaristusi kohaldatakse ainult selle hälbe ületamise korral.
- (24) Lisaks on pindalatoetuse kohta esitatud toetuse- ja/või maksetaotluses deklareeritud kogupindala ja kindlaksmääratud toetuskõlbliku kogupindala erinevus toetuse- ja/või maksetaotluste puhul tihti ebaoluline. Selleks et vältida taotlustesse suure hulga väikeste muudatuste tegemist, tuleks sätestada, et toetuse- ja/või maksetaotlusi ei pea kohandama vastavalt kindlaksmääratud pindalale, kui ei ületata teatavat erinevuste määra.
- (25) Võttes arvesse puuvillatoetuskava iseärasusi, tuleks kehtestada erisätted halduskaristuste määramise kohta seoses kõnealuse kavaga.
- (26) Toetuskõlblikkuse nõuete tahtliku või hoolimatusest tingitud rikkumise korral määratavate halduskaristuste kehtestamisel tuleks võtta arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet juhuks, kui noorte põllumajandustootjate toetust taotlev toetusesaaja ei täida oma kohustusi.
- (27) Tuleks kehtestada loomapidamistoetuskavade ja loomadega seotud toetusmeetmete raames määratavad halduskaristused, võttes arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ja toetusesaajast sõltumatute asjaoludega seotud eriprobleeme. Halduskaristused peaksid sõltuma nõuete rikkumise raskusastmest ja ulatuma ühe või mitme toetuskava või -meetme raames toetuse saajate hulgast teatavaks ajaks täieliku väljaarvamiseni. Toetuskõlblikkuse kriteeriume silmas pidades tuleks nende puhul arvesse võtta eri toetuskavade või -meetmete iseärasusi. Käesoleva määruse alusel kohaldatavad halduskaristused peaksid olema piisavalt hoiatavad, et tõkestada tahtlikku üledeklareerimist.
- (28) Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud toetusetaotluste ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotluste puhul toob nõuete rikkumine kaasa asjaomase looma toetuskõlbmatuks tunnistamise. Toetust tuleks vähendada alates nõuete rikkumisega seotud esimese looma avastamisest, kuid vähendamismäärast olenemata peaks halduskaristus olema leebem, kui nõuete rikkumisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks halduskaristuse rangus sõltuma nende loomade osakaalust, kelle puhul nõuete rikkumisi on leitud.
- (29) Liikmesriigid peaksid üldjuhul võtma kõik vajalikud lisameetmed, et tagada ühtse süsteemi nõuetekohane toimimine. Liikmesriikidel peaks olema lubatud vajaduse korral kehtestada täiendavaid siseriiklikke karistusi.
- (30) Võimalust teha toetuse- või maksetaotlusesse parandusi, ilma et sellega kaasneks halduskaristus, tuleks ka kohaldada elektroonilises andmebaasis deklareeritud veiste selliste ebaõigete andmete suhtes, mille puhul nõuetele mittevastavus kujutab endast toetuskõlblikkuse kriteeriumi rikkumist, v.a juhul, kui toetusesaajale on teatatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja kui see asutus on toetusesaajale juba teatanud toetuse- või maksetaotluses esinevast nõuete rikkumisest.
- (31) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud toetuse andmisest keeldumise ja sellise toetuse tühistamise ning sellekohaste halduskaristuste kehtestamise korral tuleks lähtuda hoiatavuse proportsionaalsuse põhimõttest. Toetuse andmisest keeldumised ja nende tühistamised tuleks liigitada vastavalt väljaselgitatud rikkumise raskusastmele, ulatusele, kestusele ja kordumisele. Toetuse andmisest keeldumise ja selle tühistamise ning halduskaristuste puhul tuleks toetuskõlblikkuskriteeriume ja kohustusi silmas pidades võtta arvesse eri toetusmeetmete iseärasusi. Eeskirjade ranga rikkumise korral või juhul, kui toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid, tuleks toetuse andmisest keelduda ja määrata halduskaristus. Halduskaristused peaksid ulatuma kuni ühe toetusmeetme või tegevusliigi või kõikide toetusmeetmete või tegevusliikide reguleerimisalast täieliku väljaarvamiseni kindlaksmääratud ajavahemikuks.

- (32) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud halduskaristuste kohaldamine ei tohiks piirata võimalust ajutiselt peatada nõuete rikkumisest mõjutatud toetuse maksmine. Tuleks näha ette selliste juhtude kindlaksmääramise eeskirjad, mille puhul toetusesaaja eeldatavasti kõrvaldab nõuete rikkumise mõistliku aja jooksul.
- (33) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikega 3 on aastateks 2015 ja 2016 ette nähtud, et nõuetele vastavuse eeskirjad hõlmavad ka püsirohumaat säilitamist. Seoses sellega on vaja täpsustada, et liikmesriigid peaksid ka 2015. ja 2016. aastal täitma oma kohustusi vastavalt 2014. aastaks kehtestatud suhtarvule.
- (34) Selguse huvides ja selleks, et kehtestada ühtlustatud alus nõuete rikkumise hindamiseks ning nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamiseks ja kohaldamiseks, on vaja määratleda mõisted „kordumine”, „ulatus”, „raskusaste” ja „püsiv rikkumine”. Lisaks on vaja selgitada, millal loetakse nõuete rikkumine kindlakstehtuks.
- (35) Nõuetele vastavuse kohustuste täitmata jätmise korral kohaldatavate karistuste kehtestamisel tuleks lähtuda proportsionaalsuse põhimõttest. Kõnealuseid karistusi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja on tegutsenud hoolimatult või tahtlikult, ja nende liigitamisel tuleks lähtuda nõuete rikkumise raskusastmest.
- (36) Seoses nõuetele vastavuse kohustustega, välja arvatud halduskaristuste liigitamine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et alates teatavast hetkest tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvat eiramist pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitada nõuete tahtliku rikkumisena.
- (37) Lisaks tuleks juhul, kui mingitel konkreetsetel tingimustel kasutab liikmesriik võimalust nõuete rikkumise korral mitte kohaldada määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikest 3 ja artikli 99 lõikest 2 tulenevaid halduskaristusi, kehtestada nõuded kõnealuse nõuete rikkumise heastamiseks.
- (38) Kui toetusesaaja ei täida kohustust võtta heastamismeetmeid, tuleks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 kohaselt tagasiulatavalt kohaldada vähendamist eelkõige varajase hoiatamise süsteemiga hõlmatud aasta suhtes. Halduskaristuste arvutamisel tuleks võtta arvesse ka nõuete rikkumise kordumist järgmise kontrolli (kui seda tehakse) aastal. Toetusesaajatele õiguskindluse tagamiseks tuleks kehtestada halduskaristuste tagasiulatava kohaldamise tähtaeg.
- (39) Selliste toetusesaajate suhtes, kes on seotud mitmeaastase tegevusega, millega tehti algust nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽¹⁾ kohaste maaelu arengu programmide alusel, ja kelle suhtes kehtivad nõuetele vastavuse kohustused, tuleks kohaldada uut kontrollisüsteemi ja uusi halduskaristusi, et vähendada nende kontrollimise eest liikmesriikides vastutavate asutuste halduskoormust ja lihtsustada menetlusi.
- (40) Kui ei täideta nõuetele vastavuse kohustusi, mille suhtes ei ole kohaldatud halduskaristusi, kuna need kuulusid nõukogu määruses (EÜ) nr 73/2009⁽²⁾ või määruses (EÜ) nr 1698/2005 sätestatud *de minimis* eeskirja alla, ent mille puhul peavad liikmesriigid tagama, et toetusesaaja kõrvaldab nõuete rikkumise, tuleks kehtestada üleminekueskirjad, et tagada kooskõla enne määruse (EL) nr 1306/2013 jõustumist kehtinud järelevalvekohustuse ja kõnealuses määruses sätestatud sellekohaste uute eeskirjade vahel.

(1) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

(2) Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

- (41) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 1122/2009 kehtetuks tunnistada. Komisjoni määrus (EL) nr 65/2011⁽¹⁾ tuleks samuti tühistada.
- (42) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 119 lõike 1 teist lõiku silmas pidades tuleks käesolevat määrust kohaldada selliste toetuse- ja maksetaotluste suhtes, mis on seotud alates 1. jaanuarist 2015 algavate turustusaastate toetusperioodidega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 teatavaid vähem olulisi aspekte järgmistes valdkondades:

- a) toetuse andmisest täielikult või osaliselt keeldumise või selle täieliku või osalise tühistamise tingimused;
- b) halduskaristuste ja konkreetse karistusmäära kindlaksmääramine;
- c) selliste juhtude väljaselgitamine, mille puhul halduskaristust ei kohaldata;
- d) eeskirjad ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade kohta, mille puhul taotluste esitamise või muudatuste lõpp-tähtpäev on riigipüha, laupäev või pühapäev;
- e) konkreetsete mõisted, mis on vajalikud ühtse süsteemi ühetaoliseks rakendamiseks;
- f) põldude identifitseerimise süsteemi ja toetusesaajate identifitseerimise põhijooned ja tehnilised eeskirjad;
- g) toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, tehnilised eeskirjad ja kvaliteedinõuded;
- h) toetuse arvutamise alus, sh eeskirjad selle kohta, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui toetuskõlblikel aladel on maastikuelemendid või puud;
- i) vahendajaid, nt toetuse andmisega seotud teenistusi, asutusi ja organisatsioone käsitlevad täiendavad eeskirjad;
- j) püsirohumaade säilitamine seoses nõuetele vastavuse süsteemiga;
- k) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamise ühtlustatud alus;
- l) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise tingimused;
- m) lisaks eeskirjadele, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1306/2013, et tagada sujuv üleminek kehtetuks tunnistatud eeskirjadelt uutele eeskirjadele.

Artikkel 2

Mõisted

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 1 osutatud ühtse süsteemi rakendamiseks kasutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 punktis 1 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 4 sätestatud mõisteid.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 65/2011, 27. jaanuar 2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT L 25, 28.1.2011, lk 8).

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „toetusesaaja” – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud ja kõnealuse määruse artiklis 9 osutatud põllumajandustootja; toetusesaaja, kelle suhtes kehtivad nõuetele vastavuse eeskirjad määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 tähenduses, ja/või maaelu arengu toetust saav toetusesaaja, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 10;
- 2) „nõuete rikkumine” –
 - a) määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 2 osutatud toetuse andmisega seotud toetuskõlblikkustingimuste või kulu- või muude kohustuste täitmata jätmise või,
 - b) kuivõrd on tegu nõuetele vastavuse süsteemiga, siis ELi õigusaktidest tulenevate kohustuslike haldusnõuete täitmata jätmise või maa head põllumajandus- ja keskkonnaseisundit, mille liikmesriigid on määratlenud kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikliga 94, käsitlevate standardite eiramise või kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3 osutatud püsirohumaa säilitamise nõuete täitmata jätmise;
- 3) „toetuse taotlus” – toetuse taotlemiseks või määruse (EL) nr 1305/2013 raames toetuskavaga liitumiseks esitatud taotlus;
- 4) „maksetaotlus” – toetusesaaja poolt riigiasutusele määruse (EL) nr 1305/2013 alusel toetuse väljamaksmiseks esitatud taotlus;
- 5) „muu deklaratsioon” – mis tahes deklaratsioon või dokument (v.a toetuse- või maksetaotlus), mille toetusesaaja või kolmas isik peab esitama või mis tuleb säilitada, et täita teatavate maaelu arengu meetmete erinõudeid;
- 6) „ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmed” – määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktidega a ja b, artiklitega 28–31 ning artiklitega 33, 34 ja 40 ning vajaduse korral määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktidega b ja c ettenähtud toetusmeetmed (välja arvatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 9 osutatud meetmed) ning kõnealuse määruse artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohased meetmed, kui on tegemist rajamiskuludega;
- 7) „loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem” – veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000,⁽²⁾ ja/või lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 21/2004⁽³⁾;
- 8) „kõrvamärk” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 osutatud kõrvamärk loomade identifitseerimiseks ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 3 osutatud kõrvamärk lammaste ja kitsede identifitseerimiseks;
- 9) „loomade elektrooniline andmebaas” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 osutatud elektrooniline andmebaas ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis d ning artiklites 7 ja 8 osutatud keskregister või elektrooniline andmebaas;
- 10) „loomapass” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 osutatud loomapass;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

- 11) „register” – loomade puhul loomapidaja peetav register, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis d ja artiklis 7 ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis b ja artiklis 5;
- 12) „identifitseerimiskood” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimiskood ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 2 osutatud koodid;
- 13) „loomatoetuste kava” – määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetusmeede, mille puhul makstakse igal aastal toetust kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 14) „loomatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus loomade või loomühikute deklareeritud arvul;
- 15) „loomapidamistoetuse taotlus” – taotlused sellise toetuse saamiseks, mida makstakse määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames igal aastal kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 16) „deklareeritud loomad” – loomad, kelle kohta on loomatoetuste kava raames esitatud loomapidamistoetuse taotlus või loomatoetusmeetme kohane maksenduse;
- 17) „potentsiaalselt toetuskõlblik loom” – loom, kes iseenesest võiks vastata toetuskõlblikkustingimustele, et saada asjaomasel taotlusaastal toetust loomatoetuste kava või loomatoetusmeetme alusel;
- 18) „kindlaksmääratud loom” –
 - a) loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, või
 - b) loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;
- 19) „loomapidaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamise ja turustamise korral;
- 20) „pindalatoetuskavad” – pindalapõhised otsetoetused määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punkti b tähenduses, välja arvatud põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 228/2013⁽¹⁾ IV peatükis, ning erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 229/2013⁽²⁾ IV peatükis;
- 21) „pindalatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus deklareeritud maa-ala suurusel;
- 22) „kasutusviis” – maakasutus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 4 osutatud põllumajanduskultuuri liigi kasvatamiseks, kõnealuse määruse artikli 4 punkti 1 alapunktis h määratletud püsirohumaana kasutamine, kõnealuse määruse artikli 45 lõike 2 punktis a osutatud püsirohumaana kasutamine, muu maana kui püsirohumaana kasutamine või maakasutus taimkatte kasvatamiseks või põllumajanduskultuuri puudumine;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 228/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 229/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 41).

23) „kindlaksmääratud pindala” –

- a) pindalatoetuskavade tähenduses pindala, mille puhul on täidetud kõik toetuskõlblikkuse tingimused või muud toetuse andmise tingimustega seotud kohustused, olenemata toetusesaajal olemas olevatest toetusõigustest, või
- b) pindalatoetusmeetmete tähenduses maatükkide või põldude pindala, mis on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;

24) „geograafilise informatsiooni süsteem (GIS)” – määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 70 osutatud arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi meetodid;

25) „võrdlusmaatükk” – geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohases põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud kordumatu identifitseerimisnumber;

26) „geograafiline materjal” – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GISi sisu edastamiseks toetuse-
taotlejate ja liikmesriikide vahel.

2. Käesoleva määruse IV jaotise kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 1306/2013 VI jaotises esitatud mõisteid.

Lisaks tähendab mõiste „standardid” standardeid, nagu liikmesriigid on määratlenud vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 94, ning püsirohumaaga seotud kohustusi, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3.

Artikkel 3

Kriminaalkaristuste kohaldamine

Halduskaristuste kohaldamine ning toetuse andmisest keeldumine või toetuse tühistamine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega, ei tohi takistada kriminaalkaristuste kohaldamist, kui liikmesriigi õigusega on nii ette nähtud.

Artikkel 4

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

1. Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu täita toetuskõlblikuskriteeriume või muid kohustusi, on tal seoses otsetoetustega jätkuvalt õigus saada toetust sellise pindala ja selliste loomade eest, mis olid vääramatu jõu või erandlike asjaolude ajal toetuskõlblikud.

Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu täita kohustusi seoses määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 28, 29, 33 ja 34 kohaste maaelu arengu toetusmeetmetega, tühistatakse vastav makse proportsionaalselt nendeks aastateks, mil vääramatu jõud või erandlikud asjaolud aset leidsid. Tühistatakse üksnes need kohustuse osad, millega seoses ei tekkinud lisakulusid ega jäänud tulu saamata enne vääramatu jõu või erandlike asjaolude esinemist. Tühistamist ei kohaldata seoses toetuskõlblikkuse kriteeriumide ega muude kohustustega ja mingeid halduskaristusi ei rakendata.

Muude maaelu arengu toetusmeetmete puhul ei nõua liikmesriigid toetuse osalist ega täielikku hüvitamist vääramatu jõu või erandlike asjaolude esinemise korral. Mitmeaastaste kohustuste või maksete korral ei nõuta varasematel aastatel saadud toetussummade hüvitamist ning kohustused ja maksed jätkuvad järgmistel aastatel vastavalt algsele kestusele.

Kui vastavusnõudeid ei täideta vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, siis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 91 lõikes 1 osutatud vastavat halduskaristust ei kohaldata.

2. Toetusesaaja või temalt sellekohase õiguse saanud isik teavitab kirjalikult pädevat ametiasutust vääramatu jõu ja erandlike asjaolude ilmnemisest viieteistkümnene tööpäeva jooksul alates päevast, mil see on võimalik, ja esitab pädeva ametiasutuse nõutavad asjakohased tõendid.

II JAOTIS

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I PEATÜKK

SÜSTEEMILE ESITATAVAD NÕUDED

Artikkel 5

Põldude identifitseerimine

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohane põldude identifitseerimise süsteem toimib võrdlusmaatükkide alusel. Võrdlusmaatükk on pindalaühik, mis vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis e määratletud põllumajandusmaale. Vajaduse korral hõlmab võrdlusmaatükk ka määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b osutatud maad ning määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 2 osutatud põllumajandusmaad.

Liikmesriigid määravad võrdlusmaatüki kindlaks selliselt, et võrdlusmaatükk oleks mõõdetav, et igal aastal deklareeritud põllu asukohta oleks võimalik kordumatult ja üheselt kindlaks määrata ning et põld oleks aja jooksul põhimõtteliselt sama.

2. Samuti peavad liikmesriigid tagama, et deklareeritud põld on usaldusväärset identifitseeritud. Eelkõige nõuavad nad, et toetuse- ja maksetaotlused esitataks koos konkreetse teabe või pädeva asutuse kindlaks määratud dokumentidega, mis võimaldavad iga põllu asukoha kindlaks teha ja igat põldu mõõta. Iga võrdlusmaatüki puhul peavad liikmesriigid tegema järgmist:

- a) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuska-vade kohaldamiseks;
- b) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28–31 osutatud pindalapõhiste meetmete kohaldamiseks;
- c) määrama kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 loetletud selliste ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade asukoha ja suuruse, mille puhul liikmesriik on otsustanud, et neid käsitatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Selleks kohaldavad liikmesriigid vajaduse korral määruse (EL) nr 1307/2013 X lisas sätestatud ümberarvestus- ja/või kaalutegureid;
- d) tegema kindlaks, kas kohaldatakse sätteid, milles käsitletakse järgmist: mägialad, looduslikust või muust konkreetsest eripärasest tingitud piirangutega alad, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 32; Natura 2000 alad; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ⁽¹⁾ hõlmatud alad; põllumajandusmaa, millel liikmesriik on puuvillakasvatuse heaks kiitnud vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 57; alad, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobivas seisukorras, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunktis iii; ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõigetele 5 ja 6; alad, millest on komisjonile teatatud vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 20; püsirohumaad, mis on keskkonnatundlikud ja asuvad direktiiviga 92/43/EMÜ⁽²⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2009/147/EÜ⁽³⁾ hõlmatud aladel, ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1 osutatud tundlikud alad ja/või alad, mille liikmesriigid on määranud vastavalt kõnealuse määruse (EL) nr artiklile 48.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktis a osutatud maksimaalne toetuskõlblik pindala iga võrdlusmaatüki kohta on kuni 2 % suurust veamarginaali arvestades õigesti määratud ning võrdlusmaatüki piirjooni ja seisundit on arvesse võetud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

4. Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktis a ning artiklites 30 ja 34 osutatud meetmete puhul võivad liikmesriigid kehtestada asjakohased alternatiivsed süsteemid sellise toetuskõlbliku maa kordumatuks identifitseerimiseks, mis on kaetud metsaga.

5. Geograafilise teabe süsteemi toimimise aluseks on riiklik koordinaatide viitsüsteem, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/2/EÜ⁽¹⁾ ning mis võimaldab põldude standardmõõtmisi ja kordumatut identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis. Eri koordinaatsüsteemide kasutamisel ei tohi need omavahel kattuda ja kõigi puhul peab olema tagatud, et samale asukohale viitavad teabeühikud oleksid omavahel kooskõlas.

Artikkel 6

Põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteedi hindamine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava ja ühtse pindalatoetuse kava kohaldamiseks hindavad liikmesriigid igal aastal põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti. Kõnealune hindamine hõlmab kahte vastavusklassi.

Esimese vastavusklassi puhul hinnatakse põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti järgmiste üksikasjade alusel:

- a) maksimaalse toetuskõlbliku pindala suuruse õige määramine;
- b) võrdlusmaatükkide proportsioonid ja jaotumine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad;
- c) oluliste puudustega võrdlusmaatükkide esinemise sagedus.

Teise vastavusklassi puhul tehakse identifitseerimise süsteemi võimalikud puudused kindlaks järgmiste kvaliteedikriteeriumide alusel:

- a) võrdlusmaatükkide liigitamine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad või kui ilmneb olulisi puudusi;
- b) deklareeritud pindala suhe võrdlusmaatükkides sisalduvasse maksimaalsesse toetuskõlblikku pindalasse;
- c) muudetud võrdlusmaatükkide protsent, mis on aastate jooksul kumuleerunud.

Kui kvaliteedi hindamise tulemusel ilmnevad puudused süsteemis, võtab liikmesriik asjakohased parandusmeetmed.

2. Liikmesriigid teostavad lõikes 1 osutatud hindamist komisjoni valitud ja esitatud võrdlusmaatükkide valimi alusel. Nad kasutavad andmeid, mis võimaldavad hinnata hetkeolukorda.

3. Hindamisaruanne ning vajaduse korral parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava saadetakse komisjonile asjaomasele kalendriaastale järgnevas 31. jaanuariks.

Artikkel 7

Toetusõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 71 sätestatud toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem on liikmesriigi tasandil peetav elektrooniline register, mis peab eelkõige kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud ristikontrolli silmas pidades tagama toetusõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste tegurite puhul:

- a) omanik;
- b) iga-aastased väärtused;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/2/EÜ, 14. märts 2007, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

- c) määramiskuupäev,
- d) toetusõiguste viimase aktiveerimise kuupäev;
- e) toetusõiguste päritolu, eelkõige nende omandamine (algsed, riiklikust või piirkondlikust reservist) ning ostmine, rentimine, pärimine;
- f) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 3 kohaldamise korral kõnealuse sätte kohaselt säilitatud toetusõigused;
- g) vajaduse korral piirkondlikud piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on mitu makseasutust, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit iga makseasutuse tasandil. Sel juhul tagavad asjaomased liikmesriigid eri registrite omavahelise ühilduvuse.

Artikkel 8

Toetusesaajate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 3 kohaldamist, peab kõnealuse määruse artikli 73 kohane toetusesaaja isikuandmete registreerimise ühtne süsteem tagama kõikide ühe ja sama toetusesaaja esitatavate toetuse- ja maksetaotluste või muude deklaratsioonide kordumatu identifitseerimise.

II PEATÜKK

MAASTIKUELEMENTIDE JA PUUDEGA PÕLLUD

Artikkel 9

Maastikuelementide ja puudega põldude kindlaksmääramine

1. Piirkondade puhul, kus teatavad maastikuelemendid, eelkõige hekid, kraavid ja piirded, on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatuse- või käitamistava osa, võib liikmesriik otsustada pidada vastavat ala määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punktis a määratletud põllu toetuskõlbliku pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriigi kindlaks määratavat kogulaiust. See laius vastab kõnealuses piirkonnas traditsioonilisele laiusele või ületada kaht meetrit.

Kui liikmesriigi on kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 796/2004⁽¹⁾ artikli 30 lõike 2 kolmanda lõiguga enne 9. detsembrist 2009 teatanud laiusest, mis ületab kaht meetrit, võib seda laiust siiski kohaldada.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata üksikute maastikuelementide ja puudega püsirohuma suhtes, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi vastavalt artiklile 10.

2. Arvestades maastikuelementide tähtsust säästva põllumajanduse seisukohalt, tuleks kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitada kõnealuse põllu toetuskõlbliku pindala osana.

3. Üksikute puudega põldu käsitatakse toetuskõlblikuna, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) põllumajandustegevusega on võimalik tegelda samamoodi nagu puudeta põldudel samas piirkonnas ning
- b) puude arv hektari kohta ei ületa teatavat maksimumtihedust.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 796/2004, 21. aprill 2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud täidetavate tingimuste, toetuse muutmise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, 30.4.2004, lk 18).

Liikmesriigid lähtuvad esimese lõigu punktis b osutatud maksimumtiheduse kindlaksmääramisel traditsioonilistest taimekasvatustavade, loodusoludest ja keskkonnakaitsekaalutlustest ning annavad sellest teada. See ei või olla suurem kui 100 puud hektari kohta. Selline piirang ei kehti siiski määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 30 esitatud meetmete suhtes.

Käesolevat lõiget ei kohaldata korduvat saaki andvate üksikute viljapuude suhtes, selliste üksikute puude suhtes, mida on võimalik kasutada karjatamise eesmärgil, ega selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi kooskõlas artikliga 10.

Artikkel 10

Maastikuelementide ja puudega püsirohumaade suhtes kohaldatav proportsionaalne süsteem

1. Selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, võivad liikmesriigid otsustada kohaldada proportsionaalset süsteemi, et määrata kindlaks toetuskõlblik pindala võrdlusmaatükist.

Esimeses lõigus osutatud proportsionaalne süsteem peab hõlmama eri kategooria homogeenide maakattetiüpe, mille suhtes kohaldatakse kindlaksmääratud vähenduskoefitsienti vastavalt toetuskõlbmatu ala protsendimääradele. Kategooria, mis esindab toetuskõlbmatu ala vähimat osa, ei või ületada 10 % toetuskõlbmatust alast ja selle kategooria suhtes vähenduskoefitsienti ei kohaldata.

2. Kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitatakse toetuskõlbliku maa osana.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata sellise püsirohumaade suhtes, kus kasvavad korduvat saaki andvad viljapuud.

III PEATÜKK

TOETUSE- JA MAKSETAOTLUSED

Artikkel 11

Ühtne taotlus

Ühtne taotlus peab hõlmama vähemalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud otsetoetuste taotlust seoses põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava ning mõne muu pindalatoetuskavaga.

Artikkel 12

Erandid seoses toetusetaotluste esitamise lõpptähtajaga

Kui toetuse- ja maksetaotluste või muude deklaratsioonide või mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise viimane kuupäev või ühtse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ artikli 5 lõikest 1 lükatakse see edasi esimesele järgnevale tööpäevale.

Esimest lõiku kohaldatakse ka artikli 13 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud võimaliku kõige hilisema kuupäeva suhtes, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste jaotamise taotlusi, ja artikli 14 teises lõigus osutatud võimaliku kõige hilisema kuupäeva suhtes, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste suurendamise taotlusi.

Artikkel 13

Hilinenud esitamine

1. Kui käesoleva määruse kohaselt esitatakse toetuse- või maksetaotlus pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis toetusesaajal oleks olnud õigus saada taotluse õigeaegse esitamise korral, iga tööpäeva kohta 1 %, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, 3. juuni 1971, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta erimeetmeid seoses vajadusega esitada tõendavaid dokumente õigel ajal, et oleks võimalik kontrolli kavandada ja teha seda tõhusalt, kohaldatakse esimest löiku ka pädevale asutusele esitatavate toetusetaotluste, dokumentide, lepingute või muude deklaratsioonide suhtes, kui sellised toetusetaotlused, dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised kõnealuse toetuse kõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

Kui taotluse esitamine hilineb üle 25 kalendripäeva, ei võeta seda vastu ja toetusesaajale toetust ei anta.

2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ artiklitega 46 ja 47 ette nähtud kavade alusel toetuse saaja, kelle suhtes määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 kohaselt kehtivad ka nõuetele vastavuse kohustused, ei esita ühtse toetusetaotluse vormi käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud tähtjaks, kohaldatakse 1 % vähendamist tööpäeva kohta, v.a artiklis 4 osutatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral. Maksimaalne vähendamine ei ületa 25 %. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Kui ühtsesse toetuse- või maksetaotlusesse tehtav muudatus esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse asjaomaste põldude tegeliku kasutamise seotud summasid 1 % iga tööpäeva kohta, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Ühtsesse taotlusesse või maksetaotlusesse tehtavaid muudatusi võetakse vastu ainult ühtse taotluse või maksetaotluse hilinenud esitamise võimaliku lõppkuupäevani, nagu on täpsustatud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on aga varasem või sama kui lõike 1 esimeses lõigus ühtse toetuse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise kohta sätestatud viimane kuupäev, käsitatakse ühtse taotluse või maksetaotluse muudatusi pärast kõnealust kuupäeva vastuvõetamatuna.

Artikkel 14

Toetusõiguste taotluse hilinenud esitamine

Kui jaotatavate toetusõiguste taotlused või asjakohasel juhul toetusõiguste väärtuse suurendamise taotlused esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis makstakse seoses toetusõigustega või vajaduse korral seoses toetusesaajale jaotatavate toetusõiguste väärtusega, iga tööpäeva kohta 3 %, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Kui taotluse esitamisega hilinetakse üle 25 kalendripäeva, käsitatakse taotlust vastuvõetamatuna ja toetusesaajale toetusõigusi ei anta või vastavalt asjaoludele toetusõiguste väärtust ei suurendata.

IV PEATÜKK

OTSETOETUSTE KAVADEGA NING ÜHTSES HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMIS SISALDUVATE MAAELU ARENGU MEETMETEGA SEOTUD TOETUSTE JA HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE

1. JAGU

Üldeeskirjad

Artikkel 15

Erandid halduskaristuste kohaldamisest

1. Käesolevas peatükis sätestatud halduskaristusi ei kohaldata toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

2. Kui toetusesaaja on edastanud lõikes 1 osutatud teabe, kohandatakse toetuse- või maksetaotlust vastavalt tegelikule olukorrale.

Artikkel 16

Kõikide pindalade deklareerimata jätmine

1. Kui toetusesaaja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud pindaladega seotud põlde ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotluses ja/või maksetaotluses deklareeritud kogupindala ja teiselt poolt deklareeritud pindala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3% deklareeritud pindalast, vähendatakse sellele toetusesaajale kõnealuseks aastaks makstavate pindalapõhiste otsetoetuste ja/või pindalatoetusmeetmete alusel makstavate toetuste kogusummat kuni 3%, olenevalt väljajätmise raskusastmest.

Esimese lõigu kohaselt arvatud karistust vähendatakse artikli 28 lõike 2 kohaselt kohaldatava halduskaristuse summa võrra.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 sätestatud kavadega seotud maksete suhtes, kui toetusesaaja suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 92. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Lõiget 1 ei kohaldata määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotise kohase väikepõllumajandustootjate kava alusel tehtavate maksete suhtes.

2. JAGU

Pindalatoetuskavad, v.a kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade seotud toetus, või pindalatoetusmeetmed

Artikkel 17

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva jao kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuri rühmi:

- a) põhitoetuskavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks või ühtse pindalatoetuse saamiseks deklareeritud pindala;
- b) põllumajanduskultuuri rühm iga muu pindalatoetuskava või -meetme jaoks deklareeritud pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusmäära;
- c) rubriigis „muud kasutusviisid” deklareeritud pindala.

2. Kui sama pindala on toetuse- ja/või maksetaotluse aluseks mitme pindalatoetuskava või -meetme raames, arvestatakse kõnealust pindala iga sellise toetuskava või -meetme puhul eraldi.

Artikkel 18

Pindalatoetuste arvutamise alus

1. Põhitoetuskava ja väikepõllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste, ümberjaotava toetuse ja looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse taotluste ning vajaduse korral noorte põllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste puhul ja põhitoetuskava kohaldavates liikmesriikides kohaldatakse järgmist:

- a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;
- b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

Käesolevat lõiget ei kohaldata toetusõiguste jaotamise esimesel aastal.

2. Noorte põllumajandustootjate toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõigetes 6, 7 ja 8 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigis kõnealuse määruse artikli 50 lõike 9 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

3. Ümberjaotava toetuse puhul, kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi poolt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 lõike 4 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

4. Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 lõikes 4 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi kehtestatud hektarite maksimumarvu, vähendatakse deklareeritud pindala selle hektariarvuni.

5. Pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul: kui selgub, et põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

6. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse juhul, kui pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul selgub, et deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala, toetuse arvutamisel kõnealusele põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindalast.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 60 kohaldamist, peetakse kindlaksmääratud pindala ja deklareeritud pindala siiski võrdseks, kui kindlaksmääratud kogupindala ja määruse (EL) nr 1307/2013 III, IV ja V jaotises kehtestatud otsetoetuskavade alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala või pindalatoetusmeetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala erinevus on kuni 0,1 hektarit. Selles arvutuses võetakse arvesse üksnes artikli 17 lõikes 1 osutatud majanduspõllukultuuri rühma tasandil üledeklareeritud pindala.

Teist lõiku ei kohaldata, kui kõnealune erinevus on rohkem kui 20 % toetusetaotlusega hõlmatud deklareeritud kogupindalast.

7. Põhitoetuskava alusel makstava toetuse arvutamisel võetakse arvesse eri toetusõiguste keskmist väärtust asjaomase deklareeritud pindala suhtes.

Artikkel 19

Halduskaristused üledeklareerimise korral

1. Kui pindalatoetuskava või -meetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühma puhul artikli 18 kohaselt kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast.

Kui erinevus on üle 20 % kindlaksmääratud pindalast, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta.

2. Kui erinevus on üle 50 %, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud pindala ja artikli 18 kohaselt kindlaks määratud pindala vahele.

3. Kui kooskõlas lõigetega 1 ja 2 arvatud summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

Artikkel 20

Puuvilla eritoetusega seotud halduskaristused

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, kaotab toetusesaaja õiguse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõike 2 kohasele toetuse suurendamisele, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 639/2014⁽¹⁾ artikli 61 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi. Peale selle vähendatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 alusel toetuskõlbliku hektari kohta makstavat puuvillatoetust sellise suurendamise summa võrra, millele toetusesaajal oleks muidu kõnealuse määruse artikli 60 lõike 2 kohaselt õigus olnud.

Artikkel 21

Määruse (EL) nr 1307/2013 III ja V jaotise kohase noorte põllumajandustootjate toetusega seotud halduskaristused, välja arvatud pindala üledeklareerimisega seotud halduskaristused

1. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, jäetakse noorte põllumajandustootjate toetus maksmata või tühistatakse täielikult, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 2 ega delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 49 osutatud kohustusi. Kui leitakse, et toetusesaaja on esitanud kohustuste täitmise tõendamiseks ebaõigeid tõendeid, kohaldatakse lisaks karistust, mis vastab 20%-le summast, mille toetusesaaja on või oleks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 1 kohase noorte põllumajandustootjate toetusena saanud.

2. Kui alusetult makstud summat ja lõikes 1 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

3. JAGU

Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetamine

Artikkel 22

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva jaotise kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuri rühmi:

- a) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 4 osutatud põllumajanduskultuurina deklareeritud iga pindalarühm;
- b) pindala, mis on deklareeritud keskkonnatundliku püsirohumaana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1;
- c) muud püsirohumaana deklareeritud maa-alad, v.a punktis b osutatud pindala, ning
- d) pindala, mis on deklareeritud ökoloogilise kasutusemäärgiga maa-alana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1.

2. Kui üks ja sama pindala on deklareeritud mitme põllumajanduskultuuri rühma puhul, arvestatakse asjaomast pindala iga sellise põllumajanduskultuuri rühma puhul eraldi.

Artikkel 23

Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetuse arvutamise alus seoses põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel toetuse saamiseks deklareeritud toetuskõlblike hektaritega

1. Kui liikmesriik kohaldab põhitoetuskava, kohaldatakse järgmist:

- a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1)

b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetuse (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus”) arvutamisel kindlaksmääratud pindalast, kui põhitoeuse või ühtse pindalatoetuse saamiseks esitatud ühtses taotluses deklareeritud pindala ületab kindlaksmääratud pindala.

Kui põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava jaoks kindlaksmääratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

Artikkel 24

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise nõude rikkumise korral

1. Kui peamine põllumajanduskultuur ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kogupindalast üle 75 %, kuid peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud suhtarvuks on peamise põllumajanduskultuuri rühma pindalaosa muude põllumajanduskultuuri rühmade jaoks vajalikust kogupindalast, mis ületab 75 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast.

2. Kui kaks peamist põllumajanduskultuuri ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kogupindalast üle 95 %, kuid kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 95 %, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarvuks on kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma pindalaosa muude põllumajanduskultuuri rühmade jaoks vajalikust kogupindalast, mis ületab 95 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast.

3. Kui peamine põllumajanduskultuur ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 75 % ja kui kaks peamist põllumajanduskultuuri ei tohi katta põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 95 % ning kui peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 75 % ja kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 95 %, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarvuks on lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud erinevuse suhtarvude summa. Selle suhtarvu väärtus ei tohi siiski olla suurem kui üks.

4. Kui leitakse, et toetusesaaja ei ole täitnud käesolevas artiklis põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohta kehtestatud nõudeid kolm aastat, vähendatakse pindala, mida järgmistel aastatel kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel, lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt, põllu kindlaksmääratud kogupindala ja kohaldatava erinevuse suhtarvu korrutise võrra.

Artikkel 25

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine püsirohumaaga seotud nõuete rikkumise korral

1. Kui tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõuete rikkumine, vähendatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul on rikutud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõudeid.

2. Kui tehakse kindlaks delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustuste täitmata jätmise, vähendatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul ei ole täidetud delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustusi.

3. Nõuete rikkumine on „kindlaks tehtud” juhul, kui see tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 74 kohaselt tehtud kontrolli tulemusel või pärast seda, kui pädev kontrolliasutus või makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

Artikkel 26

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga seotud nõuete rikkumise korral

1. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, mille olemasolu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 1 kohaselt (edaspidi „nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala“), arvutatakse põllumaa kindlaksmääratud kogupindala alusel ja see peab hõlmama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud alasid.

2. Kui nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala on suurem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 3 kohaselt kaalutud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel käesoleva määruse artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllumaa kindlaksmääratud kogupindalast (mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud pindala) korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarv väljendab ökoloogilise kasutuseesmärgiga nõutava maa-ala ja ökoloogilise kasutuseesmärgiga kindlaksmääratud maa-ala vahel vahelist erinevust ökoloogilise kasutuseesmärgiga nõutava maa-ala suhtes.

3. Kui leitakse, et toetusesaaja ei ole täitnud käesolevas artiklis ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohta kehtestatud nõudeid kolm aastat, vähendatakse pindala, mida järgmistel aastatel kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel lõike 2 kohaselt, põllumaa kindlaksmääratud kogupindala (mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud pindala) ja erinevuse suhtarvu korrutise võrra.

Artikkel 27

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamise ülemmäär

1. Artiklite 24 ja 26 kohaselt arvutatud vähendamiste summa, mida väljendatakse hektarites, ei tohi ületada põllu hektarite kindlaksmääratud koguarvu, mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktide c, d, j ja k kohaselt kindlaks määratud maa-alasid.

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, ei ületa artiklite 24–26 kohaselt arvutatud koguvähendamine artikli 23 kohaselt arvutatud keskkonnasäästlikumaks muutmise toetust.

Artikkel 28

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusega seotud halduskaristused

1. Kui artikli 23 kohaseks keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks kasutatav pindala erineb pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist, arvutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus viimati nimetatud pindala alusel, lahutades sellest kahekordse kindlaksmääratud erinevuse, kui erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

Kui erinevus on suurem kui 20 %, siis toetust ei anta.

Kui erinevus on suurem kui 50 %, siis toetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab erinevusele keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt kasutatud pindala ja sellise pindala vahel, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

2. Kui toetusesaaja ei deklareeri kogu oma põllumaad, kuna see võiks ta vabastada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44, 45 ja 46 sätestatud kohustuste täitmisest, ja/või ei deklareeri kogu oma püsirohumaad, mis kõnealuse määruse artikli 45 lõike 1 kohaselt on keskkonnatundlik, ja kui deklareerimata pindala on üle 0,1 hektari, vähendatakse pindala, mida pärast käesoleva määruse artiklite 24–27 kohaldamist kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks, veel 10 %.

3. Vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõikele 6 ei kohaldata käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud halduskaristust taotlusaastatel 2015 ja 2016. Lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud halduskaristus jagatakse viiega ja see ei tohi ületada 20 % keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest, millele asjaomasel põllumajandustootjal oleks taotlusaastal 2017 artikli 23 kohaselt õigus olnud, ning jagatakse neljaga ja see ei tohi ületada 25 % samast summast, mis on ette nähtud 2018. ja järgmisteks taotlusaastateks.

4. Kui kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3 arvatud halduskaristuste summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

Artikkel 29

Samaväärsete tavade suhtes kohaldatavad eeskirjad

Käesolevat jagu kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 osutatud samaväärsete tavade suhtes.

4. JAGU

Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud loomapidamistoetusetaotlustel põhinev vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhinev maaelu arengu toetus

Artikkel 30

Arvutamise alus

1. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui on toetuse- või maksetaotluses märgitud.

2. Põllumajandusliku majapidamise loomi käsitatakse kindlaksmääratuna üksnes siis, kui nad on toetuse- või maksetaotluses identifitseeritud. Identifitseeritud loomi võib ilma toetusõigust kaotamata asendada juhul, kui pädev asutus ei ole toetusesaajale veel teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõueterikkumisest ega oma kavatsusest teha kohapealset kontrolli. Kui liikmesriik ei kasuta maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, tagab ta igal juhul olukorra, et on täiesti selge, millised loomad on toetusesaajate taotlustega hõlmatud.

3. Ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.

4. Kui avastatakse veiste identifitseerimis- ja registreerimissüsteemiga seotud nõuete rikkumine, kohaldatakse järgmist:

- a) põllumajandusliku majapidamise veist, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, käsitatakse kindlaksmääratuna, kui ta on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude selliste elementide järgi, mis on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 esimese lõigu punktides b, c ja d;
- b) kui ainult üks põllumajandusliku majapidamise veis on kaotanud kaks kõrvamärgist, käsitatakse teda kindlaksmääratuna, tingimusel et ta on siiski identifitseeritav registri, loomapassi, andmebaasi või määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatud muude vahendite abil, ning tingimusel et loomapidaja suudab tõendada, et ta on enne kohapealsest kontrollist teatamist võtnud juba meetmeid olukorra parandamiseks;
- c) kui avastatud nõueterikkumised on seotud ebaõigete registrikannete või loomapassidega, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääratuna loomana üksnes siis, kui selliseid vigu leitakse vähemalt kahe 24 kuu jooksul tehtud kontrolli käigus. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääratuna loomana pärast esimese nõueterikkumise avastamist.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kandeid ja sinna esitatud teateid võib igal ajal parandada, kui pädev asutus on avastanud ilmsed vead.

5. Põllumajandusliku majapidamise lammast või kitse, kes on kaotanud ühe kõrvamärgise, käsitatakse kindlaksmääratuna, tingimusel et loom on siiski identifitseeritav esimese identifitseerimisvahendiga vastavalt määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 4 lõike 2 punktile a, ning tingimusel, et lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kõik muud nõuded on täidetud.

Artikkel 31

Loomapidamistoetuskavade või loomadega seotud toetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused

1. Kui loomapidamistoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme alusel saada:

- a) lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %;
- b) lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi kahekordse suuruse võrra, kui tegemist on üle 10 %, kuid alla 20 % jääva protsendimääraga.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 20 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. Kui seda summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamisel jagatakse loomapidamistoetuskava või loomadega seotud toetusmeetme alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi, kõnealuse toetuskava või -meetme alusel esitatud toetuse- või maksetaotluse puhul asjaomaseks taotlusaastaks kindlaks määratud loomade arvuga.

Kui liikmesriik kasutab maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, käsitatakse potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi, kes ei ole loomade identifitseerimis- ja registreerimissüsteemis õigesti identifitseeritud ega registreeritud, loomana, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi.

Artikkel 32

Erandid halduskaristuste kohaldamisest toetusesaajast sõltumatute asjaolude korral

Artiklis 31 sätestatud halduskaristusi ei kohaldata, kui toetusesaaja ei suuda toetuskõlblikkuse kriteeriume või kohustusi täita toetusesaajast sõltumatute karja mõjutavate asjaolude tõttu, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtude tegelike asjaolude arvesse võtmist, võivad pädevad asutused tunnistada karja mõjutavateks loomulikeks asjaoludeks järgmised asjaolud:

- a) looma surm haiguse tagajärjel või
- b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest toetusesaajat saa vastutavaks pidada.

Artikkel 33

Täiendavad karistused ja meetmed

1. Selleks et tagada kontrollinõuete, sealhulgas teatamiskohustuste täitmine, võivad liikmesriigid ette näha täiendavad siseriiklikud karistused, mida kohaldatakse toetuse taotlemises osalevate vahendajate suhtes.

2. Kui avastatakse, et teenistused, asutused või organisatsioonid (v.a pädevad asutused) on vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti c alusel, esitanud ebaõigeid tõendeid hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldab asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke karistusi kooskõlas siseriiklike õigusaktidega. Sellise nõueterikkumise teistkordsel avastamisel võetakse rikkumisega seotud teenisustelt, asutuselt või organisatsioonilt vähemalt üheks aastaks õigus esitada tõendeid toetuse taotlemiseks.

Artikkel 34

Veiste elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Deklareeritud veiste puhul kohaldatakse artiklit 15 veiste elektroonilise andmebaasi kannete selliste vigade ja väljajätmistest suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.

III JAOTIS

MAAELU ARENGU TOETUSE MEETMEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

Artikkel 35

Toetuskõlblikkuse kriteeriumide (v.a pindala suurus või loomade arv) ning sellekohaste või muude kohustuste täitmata jätmise

1. Taotletud toetust ei maksta või see tühistatakse täielikult, kui toetuskõlblikkuse kriteeriume ei täideta.
2. Taotletud toetuse maksimisest keeldutakse või see tühistatakse täielikult või osaliselt, kui ei ole täidetud järgmised kohustused:
 - a) maaelu arengu programmis kehtestatud kohustused või
 - b) vajaduse korral muud kohustused, mis on kehtestatud liidu või liikmesriigi õigusega või maaelu arengu programmiga, eelkõige seoses riigihangete, riigiabi ning muude kohustuslike standardite ja nõuetega.
3. Kui liikmesriigid teevad nõuete rikkumise või lõikes 2 osutatud kohustuste täitmata jätmise tõttu otsuse toetuse maksimisest keeldumise või selle tühistamise määra üle, võtavad nad arvesse lõikes 2 osutatud toetuse tingimustega seotud nõueterikkumise raskusastet, ulatust, kestust ja kordumist.

Nõuete rikkumise raskusaste sõltub eelkõige selle tagajärgede olulisusest, võttes arvesse võetud kohustuste eesmärki, mida ei ole täidetud.

Nõuete rikkumise ulatus sõltub eelkõige selle mõjust kogu tegevusele.

Kestus sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või sellest, kas seda mõju on võimalik mõistlike vahenditega lõpetada.

Kordumine sõltub sellest, kas ühe ja sama toetusesaaja puhul on avastatud samalaadseid rikkumisi seoses ühe ja sama meetme või tegevusliigiga eelmise nelja aasta või kogu programmiperioodi 2014–2020 jooksul või seoses analoogselt teinud programmiperioodi 2007–2013 jooksul.

4. Mitmeaastaste kohustuste või maksete puhul kohaldatakse lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhinevat toetuse tühistamist ka nende summade suhtes, mis varasematel aastatel on kõnealuse tegevuse eest juba makstud.

5. Kui lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhineva üldhindamise tulemusel tehakse kindlaks ränk nõuete rikkumine, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.

6. Kui tehakse kindlaks, et toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid või jättis vajalikku teabe hooletuse tõttu esitamata, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.

7. Kui toetuse maksmiseks keeldumist või halduskaristusi, millele on osutatud lõigetes 1, 2, 4, 5 ja 6, ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

Artikkel 36

Toetuse maksmise peatamine

Makseasutus võib peatada teatavate kuludega seotud toetuse maksmise, kui avastatakse nõuete rikkumine, millega kaasneb halduskaristus. Makseasutus taastab toetuse maksmise kohe, kui toetusesaaja tõendab pädevale asutusele, et olukord on lahendatud. Maksimaalne peatamisaeg ei või ületada kolme kuud. Liikmesriigid võivad ka kehtestada lühemaid maksimumperioode olenevalt tegevusliigist ja sellest, missugune on nõuete kõnealuse rikkumise mõju.

Makseasutus võib toetuse maksmise peatada üksnes juhul, kui nõuete rikkumine ei sea ohtu asjaomase tegevuse üldeesmärgi saavutamist ja kui eeldatakse, et toetusesaaja suudab olukorra lahendada kindlaksmääratud maksimumtähtaja jooksul.

IV JAOTIS

NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLLI SÜSTEEM JA SELLEGA SEOTUD HALDUSKARISTUSED

I PEATÜKK

PÜSIROHUMAADE KAITSE

Artikkel 37

Püsirohumaadega seotud kohustused

1. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 3 osutatud suhtarv on 2014. aastal riigi või piirkonna tasandil vähenenud, võivad asjaomased liikmesriigid näha otsetoetuste kava alusel 2015. aastal mis tahes toetust taotlevale toetusesaajale ette kohustuse mitte muuta püsirohumaad all oleva maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

Kui tehakse kindlaks, et suhtarv on 2014. aastal vähenenud rohkem kui 5 %, näeb asjaomane liikmesriik ette sellise kohustuse.

Kui esimeses ja teises lõigus osutatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et ala võetakse kasutusele püsirohumaana, loetakse selline maa erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktis 2 sätestatud määratlusest püsirohumaaks alates selle otstarbe muutmise esimesest päevast. Seda maa-ala tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

2. Lõikes 1 sätestatud kohustust ei kohaldata toetusesaajate suhtes juhul, kui nad muutsid maa püsirohumaaks vastavalt nõukogu määrustele (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1257/1999 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1698/2005.

3. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 2 osutatud kohustust ei ole võimalik 2014. aastal täita, näeb asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 kohastele meetmetele riigi või piirkonna tasandil ette, et otsetoetuste kava alusel 2015. aastal toetust taotleval toetusesaajal on kohustus muuta maa tagasi püsirohumaad all olevaks maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes selliste toetusesaajate suhtes, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaast muu kasutusotstarbega maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse sellise maa-ala suhtes, mille otstarvet on sedasi muudetud 24 kuu jooksul enne viimast kuupäeva, millal määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõike 2 kohaselt tuleb asjaomases liikmesriigis esitada ühtsed taotlused.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2078/92, 30. juuni 1992, keskkonnakaitse- ja paikkondade alalhoiuga kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmismeetodite kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1257/1999, 17. mai 1999, Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisefondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

Sel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest pindalast püsirohumaaks tagasi muuta või võtta sama pindalaga ala tarvitusele püsirohumaana. Protsentuaalse osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mille otstarvet põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga selline maa-ala anti üle pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui üleandmine toimus pärast 6. maid 2004.

Erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktist 2 käsitatakse püsirohumaaks tagasi muudetud või sellena uuesti kasutusele võetud maa-alasid püsirohumaana alates nende tagasimuutmise või uuesti kasutusele võtmise esimesest päevast. Neid maa-alasid tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse üksnes 2015. aastal.
5. Liikmesriigid teostavad 2015. ja 2016. aastal kontrollid, et veenduda lõigete 1 ja 3 täitmisest.

II PEATÜKK

HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE JA KOHALDAMINE

Artikkel 38

Nõuete rikkumise korral kohaldatavad üldeeskirjad

1. Mõiste nõuete „korduv” rikkumine tähendab seda, et ühe ja sama nõude või standardi täitmata jätmine on kindlaks tehtud rohkem kui üks kord üksteisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, tingimusel et toetusesaajale on varasemast nõuete rikkumisest teatatud ja tal on vastavalt asjaoludele olnud võimalik võtta vajalikke meetmeid eelmise rikkumise kõrvaldamiseks. Nõuete korduva rikkumise väljaselgitamisel võetakse arvesse määruse (EÜ) nr 1122/2009 kohaselt välja selgitatud rikkumisi ja eelkõige käsitatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kolmandat nõuet samaväärsena määruse (EÜ) nr 73/2009 21. detsembril 2013 kehtinud versiooni II lisas esitatud teise kohustusliku majandamisnõudega.
2. Nõuete rikkumise „ulatuse” kindlakstegemisel võetakse arvesse eelkõige seda, kas rikkumisel on kaugele ulatuv mõju või kas see piirdub üksnes põllumajandusliku majapidamisega.
3. Nõuete rikkumise „raskusaste” sõltub eelkõige sellega kaasnevate tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjao-mase nõude või standardi eesmärke.
4. Nõuete rikkumise „püsivus” sõltub eelkõige selle mõju ajalisest kestusest või võimalusest mõjurid mõistlike vahenditega kõrvaldada.
5. Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitatakse nõuete rikkumist „välja selgitatuna”, kui see tehakse kindlaks käesoleva määruse kohaselt teostatud mis tahes liiki kontrolli käigus või kui pädev kontrolliasutus või asjako-hasel juhul makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

Artikkel 39

Hooletuse korral rakendatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

1. Kui kindlaks tehtud rikkumise põhjuseks on toetusesaaja hooletus, kohaldatakse vähendamist. Üldjuhul vähendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksete ja iga-aastaste toetuste kogusummat 3%.

Lähtudes nõuete rikkumise olulisuse hindamisest, mida pädev kontrolliasutus teeb artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriume arvesse võttes protokollis hindamisosas esitatud hinnangu alusel, võib makseasutus otsustada vähendada seda protsendimäära 1%-le või suurendada seda 5%-le esimeses lõigus osutatud kogusummast või vähendada üldse mitte kohaldada, kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus jätta nõuete rikkumine käsitlemata või kui toetust antakse vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 lõigetele 5 ja 6.

2. Kui liikmesriik otsustab kohaldada halduskaristust vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikele 3 ja kui toetusesaaja ei lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse halduskaristust.

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuetele rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 teise lõiguga ette nähtud võimalust ja kui toetusesaaja ei ole lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud 1 % vähendamist tagasiulatavalt varajase hoiatamise süsteemiga hõlmatud sellise aasta suhtes, kui nõuete rikkumine esimest korda kindlaks tehti, kui on selge, et nõuete rikkumist ei ole kõrvaldatud maksimaalselt kolme järjestikuse aasta jooksul alates kõnealusest aastast (see kaasa arvatud).

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuetele rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

Nõuete rikkumist, mille toetusesaaja on kõrvaldanud kehtestatud tähtaja jooksul, ei võeta arvesse nõuete rikkumise kordumise kindlakstegemisel kooskõlas lõikega 4.

4. Lõikes 1 kohaselt kohaldatav vähendamisprotsendimäär korrutatakse sama rikkumise esimest korda kordumise korral kolmega, ilma et see piiraks tahtliku rikkumise juhtude käsitlemist.

Edasiste kordusjuhtude korral korrutatakse iga kord eelmise korduva rikkumise puhul kinnitatud vähendamine kolmega. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 15 % lõikes 1 osutatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimaalse 15 %ni, teatab makseasutus asjaomasele toetusesaajale, et kui sama rikkumine tehakse veel üks kord kindlaks, käsitatakse toetusesaaja käitumist tahtlikuna käitumisena artikli 40 tähenduses.

Artikkel 40

Nõuete tahtliku rikkumise korral kohaldatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

Kui toetusesaaja puhul kindlaks määratud rikkumine on tahtlik, vähendatakse artikli 39 lõikes 1 osutatud kogusummat üldjuhul 20 %.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokollis hindamisosas nõuete rikkumise olulisuse kohta esitatud hinnangu alusel artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriumidest lähtudes siiski otsustada seda protsendimäära vähendada, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni kõnealusest kogusummast.

Artikkel 41

Halduskaristuste kumuleerumine

Kui artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis b osutatud nõueterikkumise puhul on ka tegemist artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis a osutatud nõueterikkumisega, kohaldatakse halduskaristusi vastavalt komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõike 8 punkti a alusel kehtestatud eeskirjadele.

V JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 42

Nõuetele vastavuse süsteemiga seotud üleminekueeskirjad

1. Määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaselt rakendatavate meetmete alusel toetuse saaja selliste kohustuste suhtes, mis on seotud nõuetele vastavusega, kohaldatakse kontrollisüsteemi ja halduskaristusi käsitlevaid eeskirju, mis on kehtestatud käesoleva määruse ja rakendusmäärustega, mille komisjon on vastu võtnud määruse (EL) nr 1306/2013 alusel.

2. Nõuete selliste rikkumiste suhtes, mille puhul ei kohaldata halduskaristusi seetõttu, et need kuuluvad kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 51 lõikes 2 osutatud *de minimis* eeskirja reguleerimisalasse, kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 teist lõiku seoses kontrolliasutuse kohustusega võtta vajalikke meetmeid veendumaks, et toetusesaaja on kõrvaldanud nõuete avastatud rikkumise.

*Artikkel 43***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2015.

Nende määruste kohaldamist jätkatakse siiski järgmistel juhtudel:

- a) enne 1. jaanuari 2015 algavate toetusperioodide kohta esitatud otsetoetuseaotluste suhtes;
- b) 2014. aasta kohta esitatud maksetaotluste suhtes ning
- c) nõukogu määruses (EÜ) nr 1234/2007⁽¹⁾ artiklitest 85t ja 103z tulenevad põllumajandustootjate kohustused vastata nõuetele ning nõuetele vastavuse kontrolli süsteem ja sellega seotud halduskaristused.

*Artikkel 44***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015 algavate taotlusaastate või toetusperioodidega seotud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. märts 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007, 22. oktoober 2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).